

นิเวศวิทยาการเมืองของไฟป่าในประเทศไทย : การศึกษา^๑
ไฟป่าที่อุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์

อัจฉรา รักยุติธรรม

วิทยานิพนธ์นี้เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัยเพื่อเป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการมุชย์กับสิ่งแวดล้อม

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

6 มีนาคม 2543

นิเทศวิทยาการเมืองของไฟป่าในประเทศไทย : กรณีศึกษา
ไฟป่าที่อุทัยานแห่งชาติดอยอินทนนท์

ขัจนา รากฤดูธรรม

วิทยานิพนธ์ได้รับการพิจารณาอนุมัติให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา¹
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม

คณะกรรมการสอบบัณฑิตวิทยานิพนธ์ :

ประธานกรรมการ

อาจารย์ ดร. สุศักดิ์ วิทยาภัค

กรรมการ

อาจารย์ ดร. ชยันต์ วรรธนะภูติ

กรรมการ

อาจารย์ ดร. สมศักดิ์ สุขวงศ์

วันที่ 6 มีนาคม พ.ศ.2543

© ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

กิตติกรรมประกาศ

1

ฉันเริ่มทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ท่ามกลางบรรยายการอัคคีกรุนของความขัดแย้งทางชาติพันธุ์ระหว่างคนไทยด้วยกันเองในพื้นที่ด้อยอินเทนเนอร์ ชาวร้ายสำหรับ “ชาวเขา” ในพื้นที่ตอนบนของประเทศไทยเดือนอยู่เนื่อง ๆ หลังจากสถานการณ์ไฟป่าเมื่อต้นปี 2541 มังที่ด้อยอินเทนเนอร์ถูกใส่ร้ายดาวงัชที่เชียงดาวถูกภาคใต้ ภาคภูที่แม่วางถูกซึ่งคุก ฯลฯ คณาจารย์ พี่ ๆ และเพื่อน ๆ หลายคนวุ่นวายอยู่กับการวิงเต้นหาทางช่วยเหลือเพื่อน้องชาวบ้านที่โซครายเหล่านั้น หนังสือร้องเรียนคำให้การ แสดงการณ์ ข้อมูล ภาพถ่าย ฯลฯ สื่อเผยแพร่หลายชิ้นถูกผลิตขึ้นเพียงหัวที่จะให้มันเป็นปากเป็นเสียงในการชี้แจงข้อเท็จจริงแทนชนชาติขอบที่ด้อยอำนาจและโอกาส และนั่นเองเป็นเหตุผลที่ทำให้ฉันตัดสินใจทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ โดยการแนะนำและสนับสนุนจากพี่ ๆ หลายคนพากเราแค่หวังว่างานวิชาการจะช่วยเพิ่มโอกาสในการรับอกเล่าความจริงสู่สาธารณะ แม้ว่าจะรู้ว่างานวิจัยนั้นเป็นเพียงเครื่องมือในการช่วงชิงพื้นที่ในการสร้างความจริงชุดหนึ่งเท่านั้นเอง

ระหว่างทำวิทยานิพนธ์ฉันถูกตั้งคำถามถึง “ความเป็นกลาง” ในฐานะนักวิจัย เช่นเดียวกับที่สื่อมวลชน และนักวิชาการ มักถูกห่วงถามในการนำเสนอข่าวสารและข้อมูลอยู่เสมอ สื่อมวลชนท่านหนึ่งเคยให้คำตอบว่า “จะให้มันเป็นกลางอยู่ได้อย่างไรในเมื่อเห็นอยู่ชัด ๆ ว่ามีฝ่ายหนึ่งได้เบรียบและอีกฝ่ายหนึ่งเสียเบรียบ” ฉันเห็นด้วยกับคำตอบนี้ แต่ในฐานะนักวิจัยฉันคงไม่สามารถกล่าวเข่นเดียวกันนี้ได้ ฉันยังไม่เข้าใจนักว่าจะต้องใช้มาตรฐานใดในการชี้วัด “ความเป็นกลาง” ของนักวิจัยและผลงานวิจัยที่ผลิตขึ้น อย่างไรก็ตาม จุดยืนของการทำวิจัยในครั้งนี้ก็คือการให้ความสำคัญต่อวิธีคิดและมุมมองของชาวบ้าน โดยเฉพาะกลุ่มชาติพันธุ์ที่ด้อยอำนาจ ซึ่งมักถูกมองข้ามและถูกคุกคามทำลายภูมิปัญญาและวิถีชีวิต โดยกลุ่มคนที่มีอำนาจเหนือกว่า

2

ด้วยแรงใจและแรงกายจากบุคคลมากมายเป็นพลังเกื้อหนุนและผลักดันให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ โอกาสสืบสืบแสดงความขอขอบคุณต่อผู้ให้การสนับสนุนช่วยเหลือเหล่านั้น ได้แก่

กรรมการที่ปรึกษาทั้งสามท่าน คือ ดร.ชูศักดิ์ วิทยาภัค ดร.ชัยันต์ วรรธนะภูติ และดร.สมศักดิ์ สุขวงศ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำปรึกษาด้วยความเมตตาตลอดมา แม้ในยามที่ท่านอยู่ห่างไกลกันยังคงความห่วงใยมาเสมอ

มูลนิธิพัฒนาภาคเหนือ – เปิดโอกาสให้ใช้เวลาในการทำวิจัย สนับสนุนงบประมาณส่วนใหญ่ เอื้อเพื่ออุปกรณ์สำนักงาน และ yanpathan

อาจารย์ ไพบูลย์ พานิชย์กุล และ อ.สมชาย ปรีชาศิลป์กุล-ให้ความช่วยเหลือ และแนะนำ การค้นข้อมูลทางกฎหมาย

ศูนย์ควบคุมไฟป่าภาคเหนือ สถานีควบคุมไฟป่าดอยอินทนนท์ และห้องสมุดกรมป่าไม้- เอื้อเพื่อข้อมูล

ชาวบ้านทุกท่านที่ให้สัมภาษณ์ ให้ข้อมูล และให้การต้อนรับอย่างอบอุ่น โดยเฉพาะสุริยา และครอบครัว-ช่วยเก็บข้อมูล ให้ที่พัก อาหาร และช่วยเหลือทุกด้านในการเก็บข้อมูลภาคสนาม

โย่ง-สหายปากญอ ช่วยขับรถ และเป็นเพื่อนตลอดการเดินทางเข้าหมู่บ้าน

พี่เพียด พี่ชุป และพี่สมบูรณ์-จุดชนวนให้ทำวิจัยในประเด็นนี้ แบ่งปันเอกสาร ข้อมูล และคำแนะนำ

พกบ กฤษฎา บุญชัย-ผู้ลงแรงงานชั้นเนื้อย่างเต็มที่ ทั้งการค้นเอกสาร ช่วยคิดวิเคราะห์ แก้ไข และเป็นที่ปรึกษาภายนอกตลอด 2 ชั่วโมง

พีปัง ปีนแก้ว เหลืองอรามศรี-ช่วยเพิ่มเติมประเด็นในการคิดวิเคราะห์ และให้ปืนเอกสาร ดี ๆ

พีก้อย-แหล่งนาเอกสารเกี่ยวกับนิเวศวิทยาการเมืองที่ถูกจัดไว้อย่างเป็นระบบระเบียบ ละเอียดแก่การขออนุญาต และเป็นที่ปรึกษาภายนอกตลอด 2 ชั่วโมง

ตุ๊ก-เพื่อนคุณ เพื่อนคิด เพื่อนทำงานภารกิจ ช่วยทำแผนภาพ และส่งข้าวสาร

เมแกน และคัมราณ- ช่วยแปลและแก้ไขบทคัดย่อ

เพื่อน ๆ ในตึกขาวทุกคน-ช่วยเหลือ และช่วยคุ้น อย่างเสมอต้นเสมอปลาย

เบล-ติดตาม ตามไถ่ และช่วยแก้ไขงานในโครงสร้างท้าย

เพื่อนร่วมชั้น ห้องเรียน พี่แรมมี่ ติม กะปี และน้องนิม-ให้แรงและให้ใจอย่างเต็มที่ ทั้งแต่ มีวันแรกจนมีวันสุดท้าย

ที-อดตายแล็บขับด่านอนช่วยงานบ่อย ๆ ช่วยรับฟังทุกเรื่อง และรับฟังความรู้สึก

เช และบีก-อนุญาตให้หอบหัวคอมพิวเตอร์มาจากกรุงเทพฯ ในสถานการณ์จวนตัว

พอ แม่ ที่ให้ครอบครัวที่อบอุ่น ให้ความรัก กำลังใจ ให้ความเชื่อมั่น ความไว้วางใจ และ เช่นกันบนฐานใจให้ทำวิทยานิพนธ์จนเสร็จ

รวมทั้งเพื่อนพ้องน้องพี่อีกมากมายที่ไม่อาจเอียนามได้หมด

ส่วนดี ๆ ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ คือส่วนที่ทุกคนได้ให้การช่วยเหลือสนับสนุน ผ่านที่บก พร่องผู้วิจัยขออนุรับไว้แต่เพียงผู้เดียว